

Cheresa Prijatelj, 1022	Mrs. Ursula Budič iz 1023
St. se je vrnila iz bol-	61st St. se nahaja v Woman
omov in prijateljice jo	bolnišnici, kjer jo prijateljji
aj obiščejo na domu.	lahko obiščejo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 198 Thurs., Aug. 22, 1940

Registrirajte se!

Od 27. avgusta do 26. decembra se bodo morali registrirati vsi oni, ki niso državljani Zed. držav. Istočasno bodo morali oddati odtise svojih prstov. Registrirati se morajo osebno pri tem ali onem poštne uradu, 1. ali 2. razreda. Registrirajo se lahko pri poštne uradu, ki jim je bolj priročen.

Pri nas se že pridno zglašajo rojaki in rojakinje, katerim brezplačno pišemo tozadevne vprašalne pole. Te pole potem vamejo s seboj na poštne urad, kjer jim potem ni potreba drugega kot da prisežejo, da so odgovorili na vsa vprašanja po pravici in pa da podajo odtise prstov.

Ker smo iz vprašanj na teh polah videli, da bodo nekateri zlasti na dva vprašanja težko odgovorili, smo se obrnili tozadevno na pristojne oblasti in dobili na to pojasnilo.

Eno teh vprašanj je: kadaj in s katero ladjo ste prišli v Ameriko. Ker imamo v tem dolgoletne izkušnje pri pisanju prošenj za državljanski papir in ker vemo, da je dosti starejših naselencev, ki so se pozabili dan prihoda, enako tudi ime ladje, s katero so se pripeljali, smo vedeli, da bodo tudi zdaj težko odgovorili na to vprašanje.

Glede tega nam odgovarjajo merodajne oblasti, da naj vsak odgovori kakor ve in zna. Če ne ve dneva prihoda in ne imena ladje, mora pač zapisati, da se tega ne spominja več. In ker pod prisego potrdi, da je govoril po pravici, mu bo vlada to tudi verjela. Dosti jih je, ki so tukaj po 40 in 50 let in ker so si izbrali to deželo za svojo stalno novo domovino, se pač niso več brigali, kdaj so prišli sem in s katero ladjo. Torej če ne vedo, pa ne vedo in mirna Bosna.

Drugo vprašanje, radi katerega smo se obrnili na tozadevne oblasti je bilo: če ste prišli sem postavnim ali nepostavnim potom? Kako naj odgovorijo tisti, ki so prišli sem nepostavnim potom? Vlada pravi, da odgovorite natančno tako, kot se je zgodilo. Če nimate na vesti katerega drugega prestopka kot tega, vas vlada ne bo preganjala. Pregarjala bi vas pa, če bi se bali odgovoriti na to in se radi tega ne bi registrirali. Potem bi zagrešili dva prestopka, 1) ker ste prišli sem nepostavnim potom in 2) ker se niste registrirali. Če bi vas potem dobili in pronašli, da se niste registrirali, bi bili krivi dveh prestopkov, ker se niste registrirali in ker ste prišli v deželo nepostavnim potom.

Vlada poudarja, to nam je posebno naročala, naj pove mo ljudem, da želi in zahteva, da se vsak registrira, ki je za to obvezan. In to, kar bo vlada zvedela potom registracije, ne bo izrabljala, ali da bi ljudi šikanirala, zlasti ne onih, ki žive tukaj, četudi niso državljani, kot poštene ljudje, ki ne rovarijo proti vladi, ki nimajo zveze z drugimi državami, ki ne žele ali ki ne skušajo strmolaviti sedanjega načina ameriške vlade. Takih ljudi se ne bo preganjalo zato, ker niso državljani. Edino, kar se zahteva od njih je, da se registrirajo.

Nikomur ne bi svetovali, da bi se skušal izmazati od registracije. Morda bi se res izmazal kdo za nekaj časa, toda za koliko časa, se pa ne ve. In potem sledi kazni in taka oseba bo imela na sebi črn madež, da ne mara izpolnovati postav te dežele.

Zato pa vlada stori vse, da kolikor mogoče ljudem olajša registracijo. Na razpolago je dala za to poštne urade in celo dala na razpolago večerne ure, da ni treba radi registracije nikomur puščati dela. Izdala je vprašalne pole, da ima vsak čas premisliti, predno odgovori na vprašanja. Naprosila je časopise, ki so pisani v tujemskih jezikih, da pomagajo ljudem, ki sami ne znajo odgovoriti na ta vprašanja. Torej res vse zelo preprosto in demokratično. V kaki drugi deželi bi se morali v takem slučaju registrirati na policiji, kjer bi se ne postopalo z ljudmi tako obzirno.

Mi želimo v tem oziru pomagati vladi in v istem času pomagati našim ljudem, da bodo izpolnili ta vladni ukaz z kolikor mogoče malimi sitnostmi. Zato smo dobili v zalogo riste vprašalne pole, katere za vas izpolnim, če želite, ne da bi vas to kaj stalo. Vsak naš rojak lahko pride v naš urad, kadar hoče in vsakemu bomo postregli. To vprašalno polo potem nese sam na poštne urad, tam bo prisegel, da so odgovori resnični, oddal bo odtise prstov in vsa skrb bo v kraju.

Stane vas nič ne, nudi se vam vse ugodnosti, torej naj ne bo nikogar, ki bi se skušal odtegniti temu. To vam resno polagam na srce. Vlada ne bo poznala s takimi nobenega obzira, na to se lahko zaneste. Časi so resni in ker vlada ve, da so v deželi elementi, ki bi raje danes ko jutri prevrnili to vlado in deželo izročili v roke kakemu diktatorju, zato hoče pa vedeti, kdo vse se nahaja pod njeno gostoljubno streho. Ta element je, ki se zdaj boji registracije, poštene ljudje pa ne. Toda vlada ne pozna na nosu kdo je pošten in kdo ne, zato je pa peljala to registracijo za vse, za poštene in nepoštenne. Da bodo imeli tudi poštene in nedolžni ljudje s tem nekaj sitnosti, ne smemo zameriti vladi, ki pač ve, kaj dela za korist dežele in demokracije.

Registrirati se mora vsak, ki nima državlanskega papirja. Nekateri iz raznih razlogov ne vedo, če so državljani ali ne. Taki naj se tudi registrirajo, da bodo sigurni.

BESEDA IZ NARODA

Beatifikacija Baraga in denar

Da je Baraga svetnik, o tem so vsi trdno prepričani, ki so poznali njegovo svetniško življenje. Da pa ni še dosegel časti oltarja, je to pa popolnoma naša zadeva. Bog nobenemu narodu ne vsiljuje svetnikov. Svetnikov moramo izprositi le od Boga in potom čudežev. Brez treh javni čudežev, pa cerkev, ki je edina poslanka božja, ne proglasi nikogar svetnikom.

Svetniški proces traja po več let, včasih več stoletij, ker se cerkev v tem oziru noče prenašati in je jako stroga v razsodbi. Baragova dela so govoreče priče, da je on svetnik. Slovenski misijonarji Pirc, Skola, Lautizar, ki so z Baragom sodelovali, so napisali veliko lepega iz njegovega delovanja. Baragova sestra Antonija je pisala sestrni Amaliji leta 1838 pismo, ki opisuje brata: "Zares ljuba Malka, če hoče kdo to, kar tukaj gledam, mirno prenašati, je treba močne duše ali pa mora imeti otopelo srce, ali pa mora biti bitje, katero se samo komaj dotika zemlje in vse neprimljive veselo sprejme, se nase nič ne ozira in le za nadnaravno živi kot naš Friderik."

Poleg velikih del je Baraga tudi veliko pisal v jezikih, ki jih niti vsak intelektualcec ne razume. Kar je pisal v slovenski, nemščini, francoščini, angleščini, to bi še kdo prestavil na latinščino. Svetniški proces se vrši v cerkvenem odnosu v latinskem jeziku. Ta jezik obvladajo naši slovenski duhovniki čeprav trdijo naši naprednjaki, da naši duhovniki niso naobraženi, a da bi kdo pa popolnoma obvladal indijansko, tega pa med nami ni. Najti se bo moral tudi človek, ki obvlada tudi ta jezik popolnoma. Vse kar je Baraga napisal v kateremkoli jeziku, bo moralo biti prestavljeno v latinščino.

"Kdor služi oltarju, naj od oltarja živi," je pisano v postavi. Vsako delo mora biti plačano, to že zahteva čut pravičnosti. Tega pravila se drži tudi oni, ki ne veruje v božje postavve. Povsem umevno je, da kdor bo preiskaval Baragova dela, bo moral biti zato plačan, ali vsaj stroške se mu bo moralo povrniti.

Pred izbruhom vojne se je delovalo na to, da bi sveta Stolica poslala enega svojih prelato v Ameriko, da bi preiskal vsa Baragova dela ter o njih poročal na svetniškem procesu. Pomniti je treba, da ima vsak kandidat oltarja "hudičevega advokata." Dekazi o svetosti kandidata oltarja so glavni viri, da se tak advokat zadovolji in pristane na razsodbo.

Baragov svetniški proces bo stal precej truda. Moliti bo treba, brez molitve ne bo Baraga nikdar dosegel časti oltarja. Čudežev je treba po Baragovi priporočili.

Nič kaj prijetno ne boža po naših ušesih beatifikacija in denar. A je in ostane tako, da brez denarja se ne more izvršiti nobenega dela in tako tudi ne beatifikacije svetnika. Kristus je dejal apostolom: "Resnično povem vam, vsi se boste pohujšali nad menoj." Apostol Peter pa je rekel: "Če bi se vsi pohujšali, jaz se ne bom." Zelo veliko ljudi je in tudi katoličani, ki se pohujšujejo nad tem, da se za beatifikacijo rabi denar. Navadno so vsi svetniki denar prezirali, a kdor pa preiskuje delo svetnika, pa tega ne more vršiti brez denarja.

Leta 1937 so prišli naši napredni rojaki iz vse Amerike v Cleveland na konvencijo. Delegacija si skupno ni ogledala Jug. kulturnega vrta. To je lahko storil vsak posameznik, če je tako hotel. Moj sorodnik je bil tudi mnenja, da bo konvencija minila, pa če vidi kulturni vrt ali ne. Končno pa je menda radi olike pristal na moje prigovarjanje, da si ogleda tudi kulturni vrt.

Nobenega posebnega vtisa ni napravil lepo urejeni vrt in zelenje, ki je ravno takrat začelo poganjati, na mojega sorodnika. Naposled pa reče: "Ako bi bil Cankar živ, bi si šel v kazen, da mora delati družbo 'črnim.'" Jaz sem mu pa odgovoril, da o Cankarju govorijo to in ono, a vem, da je bil toliko gentleman, da bi se on prav nič ne sramoval delati Barago družbe mrtvemu, ampak bi jo delal celo živemu. Saj je Baraga živ vel v uboštvo, katerega je Cankar tako vneto zagovarjal in Baraga je vendar svetnik. Tedaj pa mi je povedal moj sorodnik, da Baraga ne bo nikdar proglašen svetnikom, ker je bil reven in da za svetnika je postavljen samo tak, ki daruje veliko denarja za cerkev.

"Kje si pa to dobil?" sem ga vprašal, "gotovo si čital v kakšnem naprednem listu, ker jaz takih listov ne čitam, si ti za eno laž bogatejši. Kdor visoko stoji, je nevarnost zanj, da globoko pade. Kdor je pa iz katoličana postal naprednjak, ta je pa padel v pravo brezdnost. Trditvi nekaj o čemer nimaš niti pojma in celo laž imeti za resnico, to pa že diši po podlosti."

Naj se nihče ne vznemirja radi denarja, ki se bo rabil pri Baragovi beatifikaciji. Tisti, ki nauke sv. cerkve prav pojmujemo, bodo preskrbeli tudi denar in prispevke. Baragova zveza je že darovala \$1,000.00 v ta namen. Društva Najsv. Imena vseh štirih slovenskih fara pa so si dala nalogo, da tudi ona doprinesejo svoj delež k tej stvari. V ta namen se bo obdrževal 25. avgusta tako zvani "Baragov dan" na Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave. Vabljeni ste vsi katoliški Slovenci k tej veliki slavnosti.

Frank Kovačič

Iz Maple Heights

Kaj takega pa še ne kot je bilo žegnanje in blagoslovljenje nove cerkve sv. Lovrenca v Newburghu. Notranjost cerkve je pa že tako lepa, da kadar bom pri sv. maši, da bom vselej raje molil rožni venec, da se bom med tem lahko oziral okrog.

Zvirski patron sv. Rok pa zastopa faro Hjinje. Da je bil pa ta dan še bolj polpen za mojo družino, sem vzel našega "babyja" v stolp. V roke sem mu dal ključko in udrihal je po zvono, da sem se mislil, da bo odnesel prvo nagrado, katero so obljubili v tekme za najboljšo potrkavanje.

Vsa hvala tako zmognim voditeljem kot jih ima fara sv. Lovrenca!

Sedaj pa še nekaj drugega. Prav z zanimanjem sem čital v Ameriški Domovini potopis izpod peresa Jožeta Grdina "Po širokem svetu." Tako lepo je opisal vse kraje kot jih zna le on. Samo preveč poredkoma je bilo priobčano. Sedaj je pa izšla knjiga. To je krasno čtivo.

Kaj takega kot je opisal o Sveti deželi in druge zanimive kraje, še nisem čital, ker do sedaj še ni bilo nikogar, ki bi nam bil vse to tako lepo opisal.

V tej knjigi te pelje Jože Grdina iz kraja v kraj in ti ga tako opiše, da se počutiš kot da si resnično v tistih krajih, o katerih ti pripoveduje. Rojakom po širni Ameriki priporočam, da sežete po tej knjigi, ki je

res krasna in opremljena s številnimi in zanimivimi slikami. Naj ne bo slovenskega doma brez te knjige, ker je v resnici nekaj lepega in zanimivega. Knjiga "Po širokem svetu," bi morala biti tudi v domovini in posebno v domačih čitalnicah.

Hvala Ti rojak, Jože Grdina,

za ves Tvoj trud, ker slovenski narod Ti bo hvaležen še v poznata leta.

Karol Hočevar

Na prijazno vrtno zabavo

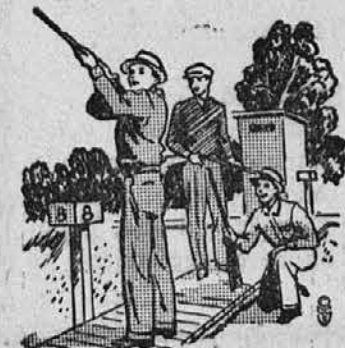
V petek in soboto 23. in 24. avgusta ne pozabite, da vas vabi "Rose Cafe" na prav posebno vrsto zabavo zunaj na vrtu, kjer se boste v krogu svojih znancev in prijateljev prav imenitno zabavali.

Postreženi boste, kakor niste bili še nikdar. Servirali bomo morske ribe, okusne spaghetti in kar še zraven paše. To bo v petek in v soboto pa bomo imeli najboljši kokiški paprikaš.

Igrala bo tudi prvovrstna godba oba dva dneva, torej žalost na stran. Poleg tega pa boste tudi presenečeni in vam ne bo žal, če se odzovete temu vabilu. Prav prijazno ste vabljeni, da pridete na vrt "Rose Cafe" 17320 St. Clair Ave. Vas vabi,

Rose Hauer, lastnica

RAINBOW HUNTING CLUB

Zopet bo praznovala Slovenska lovska zveza svoj dan in sicer pri nas v nedeljo popoldne pri A. Gorišku v Randolu, kjer se bo vršila tekma vseh klubov. Tu bodo fantje zopet pokazali zmoglost in zanimanje do tega našega športa.

Da vlada veliko zanimanje, je videti iz poročil od vseh klubov, posebno pa še pri Euclid Rifle klubu so že tako napredovali, da nam celo ponujajo svoje strelce v zakup. Ampak fantje iz tega ne bo nič, le sami imejte vaše strelce, ker jih boste že kravov potrebovali v nedeljo, ako ne mislite peljati pogorete domov kot smo jo iz vsakega strelšča, mi jo bomo kaj radi izročili vam, ker vidim da taka hvala prihaja samo iz bojazni pred ...?

Naj bo že kakor hoče, vidi se pa iz tega vsemu, da se fantje resno pripravljajo za to tekmo in vsak pa pričakuje, da bo odnesel prvenstvo in si priboril zvezino zastavo.

Da se bo pa tekma vršila po vseh predpisih in v pravem pomenu, v splošno zadovoljstvo vseh, zato je naš klub sklenil, da pripravi vse kar človek ob takih prilikah potrebuje. Na razpolago bo vseh telesnih dobrot, da prav gotovo ne bo nihče trpel kakšnega pomanjkanja.

Zato prav prijazno vabimo vse naše slovenske lovce in naše prijatelje, da pridete v nedeljo k nam v vas, ker vam bomo postregli po naši stari navedi.

Posebno pa priporočam našim fantom, da bodite točni in tudi tisti, ki ste pri pripravljalnem odboru, da boste o pravem času na mestu brez vsakega izgovora, ali izmikanja, da bo šlo vse gladko v redu in v slogi naprej. Postavimo se, da nas bodo še drugi veselili in da bodo videli, da smo newburghski fantje za vsako rabo, če se gre za dobro stvar. Sedaj pa še pogledimo kako so naši fantje zadnjič streljali:

J. Russ	22	21
J. Rangus	19	20
F. Sirk	19	20
J. Fortuna	23	21

A. Zabukovec	24	22
S. Kropaj	20	19
A. Zrimšek	21	20
J. Kic	17	16
J. Glavič	23	21
F. Legan	18	19
F. Jazbec	15	14
J. Schulz	19	18
S. Kropaj, ml.	21	19
L. Hočevar	20	19

Z lovskim pozdravom in na

svidenje v nedeljo,

Tajnik

Negotova usoda vojaka-padalca

Govorice, da s padali spuščajo tanke, topove in podobne stvari, niso verjetne. Ruski padalci so imeli s seboj smuč, kolesa, zložljive gumijaste kolne ter manjše stvari.

Pristanke za vojne padalca je dovolj nevaren poskus, ker je padalec brez zveze in je vezan izključno samo nase. Če ga ujamejo je skoraj gotovo, da ga brez nadaljnjih pomislekov ustrelijo. Padalci v vojni so seveda dobro obožrojeni in nemški padalci v Belgiji so imeli s seboj majhne strojniče, privezane na desni strani, s katerimi so lahko streljali iz vsakega položaja. Čim padalec pristane in vidi, da proti njemu kdo teče, začne streljati in učinek takega nenadnega in nenavadnega streljanja ne izostane.

Človek se takega nenadnega streljanja ne nadeja in ga spravi nekoliko iz ravnotežja ter takoj išče varnega zavetja. Padalec se med tem pripravi in poznejša borba je še bolj nevarna. Kajti če padalec strelja med padanjem, ali pa takoj ob pristanku, tako streljanje ni ravno zanesljivo in za detek je negotov. Ko pa pristane in si izbere primerno kritje, pa je streljanje že zanesljivo. Če se padalec približa le z malo previdnosti ter ga dobro vzameš na muho, boš gotovo imel uspeh.

IZ DOMOVINE

—Strela udarila v gospodarsko poslopje. Te dni je razsajalo po Slovenskih goricah hudo neurje. Med neurjem je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Konrada na Dravinji, občina Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. V trenutku so zajeli ognjeni jeziki vse poslopje in ga uničili. Orodje, stroje in živino so rešili. Škode je okrog 15,000 din, medtem ko je bil posestnik zavarovan le za 4,000 din.

—Smrtina nesreča mladega avtomobilista. V nedavni noči se je vozil z avtom iz Zagreba proti svojemu domu pri Sv. Križu blizu Kostanjevice 25-letni Jože Kerin, sin svetokriškega župana. Ko je precej naglo privozil proti Cerkljam, je na ostrem ovinku izgubil oblast nad volanom in avto se je sredi ceste prevrnil. Ljudje so v naglici prihitali na pomoč in so izpod razbitega avtomobila potegnili smrtno poškodovanega Kerina. Ponesrečenca so takoj prepeljali v brežiško bolnišnico, kjer pa je kmalu umrl. Truplo mladega Kerina je bilo prepeljano na dom pri Sv. Križu in pokopano na domačem pokopališču. Mladi Kerin je bil zelo priljubljen in sposoben mladenič.

—Kolesar do smrti povozil staro. V Strossmajerjevem drevedru v Mariboru se je pripetila velika nesreča. Neki mladi pekovski vajenec se je zaletel s kolesom v 76-letno Marijo Erčičevo iz Kacijanerjeve ulice. Podri je ženo s takilo silo na tla, da je dobila močne poškodbe in obležala nezvestna. Nesrečno ženo so prepeljali v bolnišnico, kjer je za posledicami hudih poškodb umrla.

—Dva utopljenca. V Cerkniškem jezeru so pred dnevi našli truplo neznanega, okoli do 40 let starega utopljenca. Savinje blizu Laškega potegnili iz vode truplo okoli let starega utopljenca. V rjavih brk, oblečenega v pulavni škornji in karistaste črne imeni obeh utopljenca sta znani.

—Otrok je utonil v Ljubljani. Pri Stranderjevih v Ljubljani se je zgodila huda nesreča. Ti Ivana Stradnerjeva, ki je odstopna z doma, medtem ko ostal doma njen 22-letni starši sinček Franc pod nadzorstvom babice. Ta je bila ljena pri hišnih opravilih, hkratu pazila na otroka. Njegov krat pa je otrok izginil v k potoku. Na bregu je spodrsnilo, padel je v jezero, glavo naprej in se zadušil. —Strela ubija. V srednji reno na Dolenjskem je danes huda nevihta z njo je med katero je treskalo. Dno je tresčilo v oreh poseje g. Lojzeta Ovna, na Tomazina, poleg hoste hrobranu. Z oreha je strela v hlev, kjer je ubila psa, ki je bil priklenjen na rigi pri skednju.

—Predoslje. V srednji ja v zgodnjih jutranjih pogorelo gospodarsko je g. Ivanu Likozarju, mače "Sorsku" in pa Sajevidu, p. d. pri "Pri Poslopji sta pogoreli ma do tal. Domačim so prišli na pomoč Britofa, Suhe, Primskov Kranja. Dobro so se gasilci iz Primskovega posebnosti pa so nudili kranjski gasilci, kateri posebna hvala. Škoda je, ker je bila že pospravljena krma in ker gorelo skoraj vse orodje rovalnina je nezna. Požara je bilo zelo težko je primanjkovalo vode.

odpirajte slovenske

Ce

verjamete

al' pa ne

Ne dolgo tega se je nesla po naselbini rojak. Kakor je večer, da je delovalo ustno nekako takole: Rojak malo prehladil, pa si je da bi mu žena skuhala čaja, v katerega bi prišil nekaj žganega. Če hočemo biti pravični, naj mu prinese le par čaja, za drugo se bo pa nalo iz rezerve v omari.

Pa je to zvedela soseda povedala ongravi Mici, in ta resno zbolel. Ta hrala k drugi sosedin dala važno novico, da na smrtni postelji.

"Križ božji," je rekla teklela z novico naprej in ga hiše je že udarila v vica, da je ta in ta dan traj umrl, ker je zadel žlak.

No in končno je o zvedel tudi prizadeti, ki tem času prav dobro ker so že močno delovali vila" iz omare in kuhinji prejel se je jezil, ker bi ljudje tako hitro spravili ga sveta, potem se je smeje in samega sebe na korajžo, da je se na tako kmalu še ne bo punkeljčka in odradje angeljčke. Ves blažen pokliče svojega prijatelja vpraša:

"Nace, ali si ti že sem umrl?"

"Aha, slišal sem, sliha vrne ta nekako caganje imajo tudi na onem svetu fon?"

14705 Thames Ave.
GLenville 3146

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Ona je bila tista, ki je sprožila misel, naj se tudi gojenke, čeprav so le časovno v Nonneseterju oblačijo kot novice.

Sestra Cecilija Baardova ni bila kot druge redovnice. Tiho, s povesenimi očmi je pohajala okrog ter vselej krotko in ponižno odgovarjala, bila je dekla vsem in vsakmur, opravljala je najrjajši najbolj vsakdanja dela, postila se je več, kot so velevali predpisi — kolikor ji je namreč dovoljevala gospa Groa — ter je po večerni molitvi ure in ure preklečala v cerkvi ali pa je prihajala vanjo še pred zornicami.

Nekega večera pa, ko je bila z dvema samostanskima sestrama ves dan nad perilom preklečala ob potoku, je iznenada začela pri večerji na ves glas ihteti. Vrgla se je na kameniti tlak, se plazila po kolenih od sestre do sestre, se bila na prsi ter razpaljenih lic in vsa v solzah vse prisotne prosila odpustitja. Da je med vsemi najhujša grešnica — vse dni da je bila od napuha trda kot kamen. Napuh, ne pa ponižnost in hvaležnost za Jezusovo odlično smrt ji je bil opora, kadar jo je svet zavajal v skušnjavo; semkaj se je zatekla ne zato, ker ljubi dušo nekega moža, marveč ker ljubi svoj lastni ponos. Iz napuha da je služila sestram, ničmurnost da je bila iz kozarca za vodo, samopravičnost da si je debelo mazala na svoj suhi kruhek, dočim so druge sestre pri obedu pile pivo in uživale sirovo maslo.

Od vsega tega je Kristina razumela edino to, da torej niti Cecilija Baardova ni imela v srečo prave svetosti. Nerabljen lojenica, ki visi nekje pod streho in so jo saje in pajčevine vsa zamazale — s tem je sestra sama primerjala svojo čistost brez ljubezni.

Pristopila je k njej gospa Groa in dvignila ihtečo mlado ženo. Strogo je velela, naj se zbog te nerednosti Cecilija za kazni izseli iz skupne spalnice, naj leže v posteljo opatinje same ter tam ostane, dokler si ne opomore od mrzlice.

"Nato pa boš, sestra Cecilija, osem dni sedela na mojem mestu, spraševale te bomo v duhovnih rečeh za svet in ti bomo radi tvojega bogaboječega življenja izkazovale take časti, da se boš mogla do sita naučiti čiščenja grešnih ljudi. Potem boš lahko presodila, ali so te časti res vredne, da se človek za njimi žene, in potem se boš lahko odločila, ali ti je živeti po redovnih pravilih, kot živimo me vse, ali pa ti je vršiti pobožne vaje, ki jih nihče od tebe ne zahteva. Tedaj boš lahko pretehtala, hočeš li iz ljubezni do Boga, zato da se bo milostno ozrl nate, izpolnjevati vse tisto, kar si, kakor trdiš, delala le zato, da bi me nad teboj strmele."

Tako se je tudi zgodilo. Sestra Cecilija je štirinajst dni spala v sobi pri opatinji, tresla jo je huda mrzlina in gospa Groa sama ji je stregla. Ko je okrevala, je morala osem dni sedeti na častnem sedežu poleg opatinje, tako v cerkvi kot doma, in vse redovnice so ji pri tem stregle — ona pa je venomer jokala, kot da bi jo pretepali. Odslej je bila vse bolj krotkega in veselega srca. Živela je skorajda prav tako kot prej, vendar je zardela kot nevesta, kadar jo je kdo pogledal, pa najsi je pometala tla, ali sama zase odhajala v cerkev. Ne, po ti-

Ta dogodek s sestro Cecilijo pa je vzbudil v Kristini silno hrepenenje po miru in spravi z vsem, od česar se je čutila odtrgano. Na misel ji je prišel brat Edvin in nekega dne se je ojunčila in naprosila gospo Groa za dovoljenje, da bi smela k bosonogim bratom, ker želi pozdraviti nekega tamošnjega prijatelja.

Opazila je, da gospe Groa stvar ni bila po volji — med minoriti in drugimi samostani v škofiji je bilo malo prijaznosti. Opatinja se tudi ni ublažila, ko je zvedela, kdo je Kristina prijatelj. Rekla je, da je ta brat Edvin nezanesljiv služabnik božji — da se vlačijo kdar po deželi in bi hotel po tujih škofijah pobirati miloščino.

Ljudje ga ponekod smatrajo za svetnika, njemu pa menda ne gre v glavo, da je prva dolžnost frančiškana pokorščina do predstojnikov. Spoveduje rokavljence in hajduke, krščuje njihove otroke, jih na svojo pest brez dovoljenja pokopava s cerkvenimi obredi — vendar greši prav toliko iz nespametnosti kolikor iz kljubovalnosti in krotko prenaša pokoro, ki mu jo zbog teh stvari nalagajo. Priznava mu tudi, ker je mojster v svoji obrti — pa tudi pri izvrševanju te obrti se je z marsikom sporekel. Podobarji bjorgvinskega škofa ne trpe več, da bi prihajal po svojem poslu v njihovo škofijo.

Kristina se je drznila vprašati, odkod je prišel ta menih, ki nima norveškega imena. Gospa Groa je bila ravno zgovorna; pripovedovala ji je, da se je rodil v Oslu, njegov oče pa da je bil Anglež, Rihard po imenu, izdelovalec oklepov, ki se je oženil s kmetskim dekletom iz skogheimskega okrožja ter se naselil v mestu — dva Edvinova brata sta ugledna orožarja v mestu. Toda ta najstarejši izmed mojstrovih sinov je že od nekdaj nemiren duh. Samostansko življenje je bilo sicer že od mladega njegovo veselje; ko je dosegel predpisano starost, je šel k sivim menihom na Velikem otoku. Tiso ga zaradi vzgoje poslali v neki samostan na Francoskem — bil je zelo nadarjen; tam je dosegel, da so mu dovolili zapustiti cistercijski red in vstopiti v minoritskega. In ko so bratje navzlic škofovi prepovedi kar sami začeli zidati cerkev na vzhodni strani mestnih gajev, tedaj je bil brat Edvin eden najhujših in najbojevitejših — da, enega izmed mož, ki jih je škof poslal, da bi ustavili delo, je s kladivom pobil skoraj do mrtvega.

Že dolgo se ni bilo zgodilo, da bi kdo hkrati toliko govoril s Kristino, in ko jo je gospa Groa odslovila, se je mladenka sklonila ter spoštljivo in iskreno poljubila opatinji roko. Pri tem so ji privrele solze v oči. Ko je gospa Groa opazila, da joče, je mislila, da iz žalosti — in je zato rekla, da bo kedaj morda vendar smela iti pozdravit brata Edvina.

Nekaj dni kasneje so jo obvestili, da gre nekaj samostanske služinčadi po opravkih na kramljev dvor in da bi jo ob tej priliki mogli spremiti k bratom na Livadi.

Brat Edvin je bil doma. Kristina ni verjela, da bi se mogla kakšnega drugega človeka razzen Erlenda tako razveseliti. Med pogovorom je starel sedel, ji gladi roko ter se ji zahvaljeval, da je prišla. Ne, po ti-

sti noči, ki jo je bil prespal na Jorundgaardu, še ni bil v onem kotu dežele, zvedel pa je, da jo možijo, ter ji želi vso srečo. Kristina ga je slednjič naprosila, naj stopi z njo v cerkev.

Morala sta iz samostana in okoli njega h glavnemu vhodu, kajti brat Edvin ni imel toliko poguma, da bi jo peljal čez dvorišče. Sploh je bil videti ves obupan in boječ, da ne bi storil kaj takega, nad čimer bi se kdo mogel spotikati. Hudo se je postal, si je mislila Kristina.

In ko je položila svoj dar na oltar pred duhovnika, ki je bil v cerkvi, in nato prosila Edvina, da bi jo spovedal, se je hudo prestrašil. Da si ne upa, je dejal, da so mu strogo prepovedali spovedovati.

"Saj si morda slišala," je rekel, "stvar je bila namreč taka, da po mojih mislih nisem mogel odrekati tem ubogim siromakom darov, ki mi jih je Bog zastoj podelil. Seveda bi jih moral priganjati, naj si poiščejo sprave na pristojnem mestu — da, da. Sicer pa si se ti, Kristina, dolžna spovedati pri vašem hišnem priorju."

"Je nekaj takega, česar se samostanski priorji ne morem spovedati," je rekla.

"Ali misliš, da bi ti moglo kaj koristiti, ako se pred menoj obtožiš tistega, kar bi rada skri-la svojemu pravemu spovedniku," je s strožjim glasom vprašal brat.

"Če me ne moreš spovedati," je rekla Kristina, "vsaj dovoli, da se s teboj porazgovorim in te vprašam za svet o stvari, ki mi je na srcu."

Menih se je ozrl krog sebe. Cerkev je bila ravno prazna. Zato je sedel na skrinjo, ki je stala v nekem kotu: "Pomni, da ti ne morem dati odveze, vendar ti bom svetoval in s teboj molčal, kot bi se mi bila razodela pri spovedi."

Kristina je stopila predenj in rekla:

"Stvar je taka, da Simonu Darreju ne morem biti žena." "Sama veš, da ti o tem ne morem dati drugačnega sveta, kot bi ti ga dal tvoj prior," je rekel brat Edvin. "Nepokornim otrokom Bog ne daje sreče, tvoj oče pa ti hoče samo dobro, to pač sama veš."

"Ne vem, kakšen bo tvoj nasvet, ko izveš vse do kraja," je odvrnila. "Stvar je namreč ta-

ka, da je Simon predober za to, da bi glodal osmukano vejo, s katere je že nekdo drugi utrgal cvet."

Zrla je menihu naravnost v oči, ko pa se je srečala z njegovim pogledom in opazila, kako se je izsušeno, razrito, staro obličje spremenilo in se napolnilo z bridkostjo in grozo — ji je bilo, kot da se je v njej sami nekaj razbilo, ulile so se ji solze in že se je hotela vreči na kolena. Brat Edvin pa jo je naglo zadržal:

"Ne, ne, sedi semkaj k meni na to skrinjo — ne morem te spovedati —," odmaknil se je in ji dal prostora.

Kristina pa je kar jokala; pobožal jo je po roki in mehko dejal:

"Ali še pomniš tisto jutro, Kristina, ko sem te prvič videl na cerkvenem stopnišču v Hamarju? Nekoč — bil sem še na tujem — sem slišal pripovedko o menihu, ki ni mogel verovati, da nas Bog revne in grešne ljudi vse ljubi. — Prikaže se angel, dotakne se njegovih oči in menih zagleda kamen na dnu morja, pod kamenom pa je živelo slepo, belo, golo bitje. Tako dolgo ga je gledal, dokler ga ni vzljubil, ker je bilo tako majhno in ubogo. Ko sem tedaj videl, kako vsa majhna in uboga sedi v ogromni kamniti zgradbi, mi je prišlo na misel, da je razumljivo, čemu Bog ljubi taka bitja, kot si ti; lepa in čista si bila in vendar si potrebovala varstva in pomoči zdelo se mi je, da vidim, kako vsa cerkev s teboj vred leži na dlani božji."

Kristina je tiho rekla: "Zvezala sva se z najdražjimi prisegami — čula sem pa, da naju taka zaobljuba pred Bogom združuje in posvečuje, kakor bi naju bili združili najini starši."

Menih pa je otožno rekel: "Vidim, Kristina, da vama je nekdo pravil o tistem kanonskem pravu, ki ga ne pozna prav dobro. Kako si mogla priseči zvestobo temu človeku, ne da bi se pregrešila proti staršem, ki jih je Bog postavil nad teboj; še preden si srečala njega. Ali pa ne bo tudi njegovim sorodnikom v bridkost in sramoto, ako zvedo, da je zapeljal hčer moža, ki je vse dni svojega življenja častno nosil svoj ščit? Poleg tega pa si bi-

la zaročena. Kolikor vidim, si mnenja, da tvoj greh ni kdo več kaj velik — kljub temu se ga pa ne upaš spovedati svojemu župniku. Ako pa misliš, da si tako rekoč že poročena s tem možem, čemu neki si ne nadeješ platnene avbe, marveč še vedno gologlava hodiš med mladenkami, s katerimi nimaš več mnogo skupnega — kajti tvoje misli so menda največkrat pri čisto drugačnih stvareh kot njihove?"

"Kje so njihove misli, ne vem," je trudno rekla Kristina. "Res pa je, da so vse moje misli pri možu, po katerem hrepenim. Če bi mi ne bilo do očeta in matere, bi si prav rada še danes povezala lase — nič bi me ne brigalo, če bi me imenovali prilježno, samo da bi me

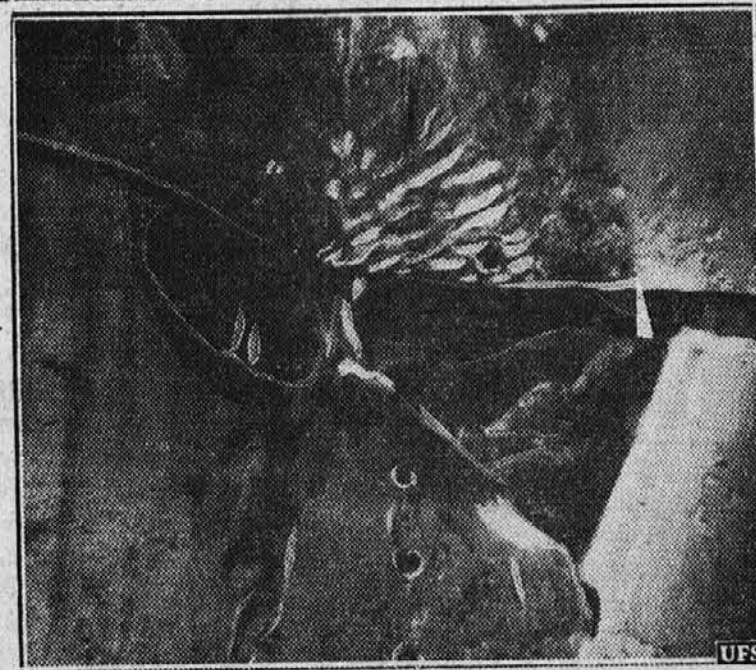
imenovali njegovo."

"Ali pa veš, da je ta mož odločen tako s teboj ravnati, da se boš mogla nekega dne častno imenovati njegova?" je vprašal brat Edvin.

Tedaj mu je Kristina začela praviti o vsem, kar se je bilo zgodilo med njima. Med pripovedovanjem se je zdelo, da se niti ne spominja, ali je kdaj podvomila o tem, da se bo vse gladko izteklo.

"Mar ne razumeš, brat Edvin," je povzela, "sama nisva vedela, kaj se z nama godi. Bog mi je priča, naj ga srečam zunaj, ko te zapustim, z njim pojdem, ako me naprosi. — (Dalje prihodnjič)"

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Angleška trgovska ladja Alcantara je bila zadeta od granate. Slika nam kaže učinek izstrelka. Ladja je bila zadeta ravno nad vodno gladino in sicer v spopadu z nemškimi napadalci pri Trinidadu. Dva moža posadke sta bila v boju ubita.

Vrnila sta se s finskega bojišča. Na sliki vidimo dva ameriška prostovoljca, ki sta se udeležila bojev na Finski fronti proti Rusom. Levo je Auho Aho iz Walpole, Mass. in desni pa je Byrne Richards iz New Yorka. Slika je bila posneta ob njihovi prihodu v New York.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna rabila po jako zmerni ceni. Priďte k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: ENdicott 0683

452 E. 152D STREET

COLLINWOODSKI URAD:

Tel.: KEmore 3118

We've Got Your Number

Če bi radi res do

žganje in ga uživ

po nizki ceni

Hiram Walker's #93

STRAIGHT RYE WHISKEY

ONLY 82¢ FINT Code No. 2032-C

Hiram Walker & Sons Peoria, Illinois

East 61st St. Ga. FRANK RICH, 1109 E. 61st St. HEenderson 9200

Kraška kamnoseki 15425 Waterloo

EDINA SLOVENSKA NICA NAGROBNIH

Tudi jeklo se je silnemu viharju, ki je s hitrostjo 75 milj preko Mehiskega zaliva ka nam kaže upogojen KPAC radio postaja Arthur, Texas. Vsi viharja je prizadel 13,000 prebivalcev.